

[Lannung.]

lem hr. Østergaard nok gå nærmere ind på.

Når det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen og andre i dag har talt om klare udtryk for sagkundskabens standpunkt, må vi andre have lov til at sige: ja måske, men når det kommer til de konkrete ting, når man ser på det materiale, der foreligger for os, så er de klare udtalelser måske nok klare, men de er temmelig divergerende for at sige det mildt. Jeg henviser specielt til flyverkommandoens udtalelser om, — må jeg have lov til at citere det ordret —:

„nu vedtagne led i forsvaret, der fra flere betragtninger repræsenterer mindre forsvareffekt“,

underforstået sammenlignet med andet, man hellere ville have haft inden for foligets rammer. Jeg kan godt sige, at jeg naturligvis har læst de militære udtalelser med meget stor interesse; de har stor interesse også i den henseende, at når man igen fortæller os, at vi kun har at følge sagkundskaben, har vi nu sort på hvidt for, at vi med rette kan spørge: ja vel, men hvilken del af den, når dens udtalelser er så modstridende? Jeg behøver vel heller ikke at skjule, at udtalelser fra NATO-side efter pressemeddelelser viser det samme brogede billede; der er også dér væsentlige divergenser.

Jeg takker den højtærede forsvarsminister for hans svar til mig både vedrørende spørgsmålet overbassesystem og vedrørende spørgsmålet redningstjeneste og vagthold i Grønland.

I anledning af forsvarsministerens udtalelse om muligheden for tilstrækkelig tilgang af frivillige og den positive indsats herfor vil jeg gerne takke for, hvad der allerede er gjort, hvad der hidtil allerede er sat i værk. Jeg omtalte det allerede under mit første indlæg, men jeg må måske have lov til dertil at føje, at det utvivlsomt vil blive punkter, hvor der må gøres visse indrømmelser, for at man kan nå det rette resultat: den tilstrækkelige tilgang, specielt under de nuværende højkonjunkturer. Der må f. eks., tror jeg, ske al rimelig lettelse i de frivilliges adgang til bagefter at få stillinger i det civile liv — det være sig i statens tjeneste eller på anden måde. Lad mig f. eks. nævne, at visse statsinstitutioner for ansættelse i stillinger kræver, at ansø-

geren ikke er over en bestemt alder. Her bør den aldersoverskridelse, der skyldes, at den pågældende har gjort tjeneste i det frivillige faste mandskab, selvfølgelig ikke nogen sinde komme den pågældende til skade; der bør gives de nødvendige lempelser, dispensationer vedrørende aldersgrænser og vedrørende gældende uddannelsesbestemmelser. Jeg tror heller ikke, det vil møde nogen vanskeligheder, når det kommer til stykket, men jeg vil gerne have lov til at fremhæve dette som en absolut nødvendighed.

Hvad angår spørgsmålet om forbedringerne for de unge værnepligtige — lønforbedringer, frirejser, tøjvask o. s. v. — et spørgsmål, der interesserer mig stærkt; takker jeg for den højtærede forsvarsministers udtalelser.

Jeg takker også for den højtærede indenrigsministers svar til mig angående nedsættelse af tjenestetiden i de civile lejre, men jeg vil stadig bede den højtærede minister overveje, om vi ikke kan nå til en nedsættelse af den civile tjenestetid, der er større end den forholdsmæssige. Det er der efter mit skøn meget der taler for.

Hvad angår det ærede medlem hr. Østergaards bemærkninger til mig om forbedring af lønningerne, kan jeg henholde mig til, hvad jeg sagde dels allerede ved første behandling, dels specielt i dag, men jeg skal gerne navnlig understrege, at mine udtalelser må betragtes som et tilsagn om, at vi selvfølgelig vil være med til at finde udvej for denne forbedring også i økonomisk henseende. Den rent tekniske fremgangsmåde har den højtærede forsvarsminister jo allerede skitseret. Vi går ind for, at den foreslåede forhøjelse gennemføres som et helt rimeligt retfærdighedskrav for de unge værnepligtige. Om den juridisk-teknisk bedst bør ske på den ene eller den anden måde, vil jeg meget gerne overlade til forsvarsministeriet.

Over for det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, der var inde på spørgsmålet om stationering, vil jeg gerne minde om, at betingelserne for til raketskyts eller andet at modtage atomladninger er fastlagt i den amerikanske atomenergilov, og at en fælleskomité af senatet og repræsentanternes hus allerede i 1958 har fastslået, at forvåningen og kontrollen skal blive hos De Forenede